

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 22 Ἰανουαρίου. Σήμερον ἑπτὰ ἐκ τῶν συνοδικῶν ἀπήτησαν ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἀνθιμον νάποσύρῃ τὰ πιττάκια διὰ τῶν ὁποίων ἔπαυεν ἀπὸ τῆς θέσεως συνοδικῶν τοὺς μητροπολίτας Ἡρακλείας καὶ Ἀγχιάλου, παρέπεμπε δ' εἰς δίκην τὸν μητροπολίτην Καρπάθου.

Ὁ Πατριάρχης ἀπέκρουσε τὴν αἴτησιν περὶ ἀνακλήσεως τῶν πιττακίων, ἀπήντησε δ' ὅτι, ἂν οἱ παυθέντες συνοδικοὶ δὲν ἀπεμακρύνοντο ἐκ Κων)πόλεως οἰκειοθελῶς, θὰ κατέφευγεν εἰς ἄλλα μέσα.

Οἱ συνοδικοὶ τότε συνήλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ ἀπεφάσισαν τὴν καθάρισιν τοῦ Πατριάρχου.

Ἡ κατάστασις εἶνε κρίσιμωτάτη.

Ἐπίδουλος τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων δαίμων ἐφθόνησεν ἀπὸ τινος τὴν μικρὰν γαλήνην τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας καὶ πειράται νῦν νὰ ἐξεγείρῃ σκάνδαλα πονηρὰ καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὸν ὀρθόδοξον πληθυσμόν. Καὶ τὰ σκάνδαλα ταῦτα ἐπισωρεύονται ὁσημέραι περὶ τὸν θρόνον τοῦ Χρυσοστόμου ἀπειλοῦντα νὰ ἀμαυρώσωσι τὴν ὁδὸν τοῦ καὶ νὰ θαμβώσωσι τὴν λαμπρότητα αὐτοῦ. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἀπὸ τοὺς κινδύνους τούτους καὶ νὰ τηρήσῃ αὐτὴν ὑπέρροχον ὡς πάντοτε ! Δὲν ἔπαυσαν εἰσεῖσι αἱ ἄγριαι φωναὶ τῶν ρωμουνιζόντων ὀλίγες συνήλθον περὶ Ἀνθιμον τὸν ἀποστάτην εἰς τὴν ὁδὸν Γιαγιτζή, δὲν ἐλύθη εἰσεῖσι ἡ ἑρὶς τῆς Ἑλληνοσερβικῆς κοινότητος Σκοπίων, δὲν ἐκοπασεν ἡ ὁδὸν τοῦ Ἑθνους διὰ τόσας καὶ τόσας συμφορὰς καὶ ἰδοὺ ταράσσεται πάλιν τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον, ἀλλ' ἀτυχῶς τὴν φορὰν ταύτην ἐξ οἰκείων προέρχονται τὰ βέλη. Αὐτοὶ ὀλίγες ἐτάχθησαν νὰ φρουρήσωσι τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, αὐτοὶ εἶναι ὀλίγες ὑψοῦσι τὴν ῥάβδον τῆς διχονοίας καὶ διαιρέσεως, αὐτοὶ εἶναι ὀλίγες διακινδυνεύουν τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα. Πᾶς Ἕλληνας εὐχεται νὰ κοπάσῃ ὁ σάλος καὶ νὰ ἐπέλθῃ γαλήνη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Ἀλλὰ φοβούμεθα μήπως αἱ ὑψούμεναι ῥάβδοι συμπλακῶσι καὶ τότε ἄγνωστον ὁποῖα συμφορὰ ἐπιπρόσθετος θὰ ἐνσκήψῃ. Ὁ Πατριάρχης ἀπομακρύνει ἐκ τῆς Ἱεράς Συνόδου τοὺς μητροπολίτας Ἡρακλείας καὶ Ἀγχιάλου, οὗτοι δὲ συνασπίζονται μετὰ τῶν λοιπῶν συνοδικῶν καὶ ζητοῦν τὴν καθάρισιν τοῦ Πατριάρχου. Εἰς δεινὴν εὐρίσκονται τὰ πράγματα ὅζυτητα καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρύψωμεν ὅτι ὁ ἅγιος Ἡρακλείας ὅσον ὑπῆρξε συνήγορος ὑπερμαχος τῶν συμφερόντων τοῦ Πατριαρχείου περισσότερον ἄλλοτε ἐγένετο παραίτιος συμφορῶν. Ἀπὸ τῆς πτώσεως Ἰωακείμ τοῦ τρίτου ὑπῆρξεν ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου δι' ὅλους τοὺς Πατριάρχας. Ἰωακείμ ὁ Δ' καὶ Νεόφυτος ὁ Η' ἐκάμφθησαν πρὸ τῶν ἀνυποφόρων ἐνίοτε τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας ἀντενεργειῶν. Αὐτὸς δὲ πάλιν ἐπότισε πρὸ διετίας μὲ πικρίαν δοῦλον καὶ ἐλεύθερον ἔθνος διὰ τῶν κατὰ Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἐνεργειῶν του. Ἐνῷ δὲ ἅπαντες ἀνέμενον νὰ ἀκούσωσι μεταβιβαζομένην διὰ τοῦ τηλεγράφου τὴν εἶδησιν ὅτι ὁ ἐξόριστος τοῦ Ἀγίου Ὄρους ἐξελέγη καὶ αὐθὺς ποιμενάρχης, ἐβυθίσθησαν εἰς λύπην μαθόντες ὅτι ἐκεῖνος ὅστις ἐματαιώσε τὴν ἐκλογὴν ἦτο ὁ Ἡρακλείας διὰ τῶν σκαν-

δάλων πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀρχιερεῖς ὅτε ἐπεκαλοῦντο τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἔσεται δὲ ὁλέθριος ὁ σπαραγμὸς οὗτος εἰς ἡμέρας πονηράς, καθ' ἃς οἱ ἐχθροὶ μὲ ὀδόντας ἀπειλητικούς φέρονται περὶ ἡμῶν ἔτοιμοι νὰ ἀρπάσωσι τεμάχια τῆς σαρκὸς ἡμῶν, τοῦ κορμοῦ τοῦ Γένους ἡμῶν. Ὁλέθριον καὶ ἀπελπιστικὸν βεβαίως θὰ εἶνε νὰ ριφθῇ τὸ Πατριαρχεῖον εἰς ἐκλογικούς ἀγῶνας καὶ ἄλλας διαιρέσεις σήμερον ὅτε οἱ κίνδυνοι καθ' ἐκάστην πολλαπλασιάζονται, ὅτε καπνίζει πάλιν τὸ ἡφαίστειον τῆς Κρήτης καὶ ἐπικεῖται νέα πολεμικὴ ἐκκρηξις ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιστεύετο ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου πολιτεύματος θὰ εἰρηνεύετο ἐντελῶς ἡ μεγαλόνησος. Ἡ εἰρήνη ὅμως πολὺ ἀπέχει καὶ θὰ κληθῇ ἴσως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς νέους ἀγῶνας καὶ νέας θυσίας, διότι τὰ γιγνόμενα ἐν Κρήτῃ καταδεικνύουν πασιφανῶς ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ οὐδέποτε ἐλικρινῶς ἐσκέφθησαν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νέου πολιτεύματος. Ἐνόμιζον ὅτι διὰ τῆς ἀναβολῆς θὰ ἐματαιοῦν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ ἀληθῶς τίθεται εἰς ἐνέργειαν, ὅτε εἶδον τοὺς Μυρσοβουνίους χωροφύλακας πατήσαντας τὸ Κρητικὸν ἔδαφος ἐταράχθησαν καὶ προὐκάλεσαν νέας παραχάξας καὶ ἐμπρησμούς. Ἄπαντες μένομεν ἐκστατικοὶ πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης, ἡ ὁποία εἶνε μία ἐτι ἀπόδειξις δι' ἡμᾶς τοὺς κοιμωμένους Ἕλληνας ὅπως μὴ παύσωμεν νὰ ἐργηγοῦμεν καὶ παρασκευάζομεθα. Τὰ νέφη ἐπισωρεύονται ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὁρίζοντος καὶ ὀφείλομεν νὰ ἐντείνωμεν τὰς ἐνεργείας ἡμῶν.

ΕΚ ΔΕΛΒΙΝΟΥ

Τῇ 9 Ἰανουαρίου 1897.

Οἱ τρομεροὶ σεισμοὶ τῆς Ἡπείρου. — Εἴκοσι ἔως ὅρας ἰσχυρὰ δονήσεις. — Ἡ Δίβρη, χωρίον χριστιανικὸν κατεστράφη ἐξ ὁλοκλήρου. — Ἡ Δρόβιανη καὶ τὰ πλησιόχωρα ὑπέστησαν ἐπίσης ζημίας. — Τὸ Διβροβούνι ἀναθρόσκει φλόγας καὶ καπνοῦς. — Ἡ ἀτμόσφαιρα ἀναδίδει ὁσμὴν γαιανθρώρων. — Τὰ ὕδατα κλοῦθρον αὐτοῦ. — Νεκροὶ τέσσαρες καὶ τραυματαῖαι τριάκοντα ἄνθρωποι. — Ἀνάγκη συνδρομῶν.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, 3ην τοῦ Ἰσταμ. μηνὸς περὶ ὥραν 6 ἅλᾳ Τούρκας, ἐγένετο καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μας σεισμὸς φοβερός, ὅστις μᾶς ἐβύθισεν εἰς λύπην ἀπερίγραπτον διὰ τε τὰς καταστροφὰς ἃς ἐπέφερεν, καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀτυχῶν ὑπάρξεων. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπιχειρῶ νὰ γράψω μὲ χεῖρα τρέμουσαν ἐκ τῆς συγκινήσεως καὶ, πρὸς τί νὰ τὸ κρύψω, ἐκ φόβου νεωτέρων καταστροφῶν, αἱ δονήσεις ἐπαναλαμβάνονται ἀνὰ πᾶν τέταρτον ὥρας, καὶ νομίζω τις ὅτι εὐρίσκεται ἐπὶ ἀτμοπλοίου ποντοποροῦντος, καὶ ὅτι κύματα πελώρια θραυόμενα ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ σκάφους, τὸ ἀνατινάζουσιν. Ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν ὁπότε ἐγένετο ἡ πρώτη ἡ καὶ καταστρεπτικὴ δόνησις, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφω τὴν παρούσαν, καθ' ὠρισμένα χρονικὰ διαστήματα ἠσθάνθημεν 20 ἐν ὅλῳ δονήσεις, ἧται καὶ τὴν Παρασκευὴν πρὸς τὸ Σάββατον, καὶ τὸ Σάββατον πρὸς τὴν Κυριακὴν, καὶ τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς μέχρι σήμερον. Ὅλη ἡ ἐπαρχία μας ὑπέστη

ζημίας, αἱ μεγαλείτεροι ὅμως ἐπεφυλάσσοντο διὰ τοὺς ἀτυχεῖς Διβριώτας, οἵτινες ὅλοι ἀνευ ἐξαιρέσεως διατελοῦσιν ἀνέστιοι. Ἐκ τῶν 180 οἰκιῶν, αἵτινες ἀπετέλουν τὸ ὠραῖον καὶ ἡρωϊκὸν τοῦτο χωρίον, αἱ 70 κατέρρευσαν ἐκ θεμελίων, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι 110 κατέστησαν ἀκατοίκητοι κινδυνεύουσαι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ καταρρεύσωσι καὶ αὐταί. Αἱ συνοικίαι Δέκα Τρεῖς, Μεσανοὶ καὶ Καβαλάτες κατεστράφησαν ὁλοτελῶς, καὶ μόνον ἡ συνοικία Μακρυκώστα ἐσώθη. Ἡ Κεντρικὴ Ἐκκλησία τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰ παρεκκλήσια Ἀγίου Μαρτίνου καὶ Μεταμορφώσεως κατέστησαν ἐτοιμόρροποι, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους Διβροβούνι ἀρχαία Μονὴ ἐσχίσθη εἰς μύρια τεμάχια. Αἱ οἰκογένειαι τῆς Δίβρης, φοβούμεναι μήπως καὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφος τοῦ χωρίου τῶν καταβυθίσθῃ ἐφυγον καὶ κατεσκήνωσαν εἰς τὸ ἀπέναντι Χούστοβον ὅπου ἦν τὸ πρῶτον ὠκοδομημένον τὸ χωρίον τῶν, καὶ ἄλλοι, οἱ εὐπορότεροι, ἐφυγον μακρότερα, ἐγκαταστάθηντες προσωρινῶς εἰς Ὁμὲρ Ἐφένδη, Λίβιναν, Λαχανᾶ, Δέλβινον καὶ ἄλλα πλησιόχωρα. Διότι ὅλοι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ σεισμοῦ εὐρίσκοντο ἔξω εἰς τὰ ἐργασίας τῶν, μόνον 4 γυναῖκες εὗρον τὸν θάνατον ὑπὸ τὰ ἐρείπια, καὶ περὶ τοὺς 32 ἐξήχθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἀκινδύνως τετραυματισμένοι. Ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ σεισμοῦ (τῆς πρώτης ἐννοῶ δονήσεως, διότι ὁ σεισμὸς ἀκόμη κατὰ διαλείμματα ἐξακολουθεῖ) μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν Θεοφανείων τὰ χωρία Δίβρη, Θεολόγου, Λεσινίτσα, Δρόβιανη, καὶ λοιπὰ μέχρι Γαρδικαίου, ἦσαν σκεπασμένα ἀπὸ καταχνιὰν ἀναδίδουσαν ὁσμὴν γαιανθρώρων, καὶ ἦτις ἀπέκρυπτε τὸν ἥλιον. Λέγουσιν ὅτι ὀλίγον μετὰ τὴν πρώτην δόνησιν τῆς Παρασκευῆς, εἶδον πολλοὶ τὸ Διβροβούνι ν' ἀναδίδῃ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ φλόγας καὶ καπνὸν κοκκινόμαυρον. Ἴσως τοῦτο νὰ εἶνε διάδοσις τινῶν εὐφραντάστων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅλων μας, εἶνε ὅτι ὅλα τὰ νερὰ τὰ ἔχοντα τὴν πηγὴν τῶν ἀπὸ τοῦ Διβροβουνίου ἐμαύρισαν καὶ μυρίζουν σὰν αὐτὰ χαλασμένα.

Εἰς τὴν Ἀβαρίτσαν χωρίον κατοικούμενον ἀπὸ ὀθωμανοῦς, κατέπεσαν 3-4 σπήτια, καὶ περὶ τὰ 10-12 ἐν οἷς καὶ τὰ τοῦ Πιάχου, Φέζου καὶ Ζουπαίων κατέστησαν ἐτοιμόρροπα. Τὰ περὶ τὴν Ἀβαρίτσαν ὄρη καὶ τὸ πλησίον τοῦ Χανίου ἔδαφος ἐσχίσθη εἰς πολλὰ μέρη.

Τὰ χωρία Ἀγ. Ἀνδρέας, Θεολόγου, Τσαρκουίτσα, Λεσινίτσα κ.λ.π. μικρὰς ἀναξίας λογοῦ ὑπέστησαν ζημίας. Οἱ Κρόγχοι οἱ καίμενοι εἰς τὰς ὑψικεῖς τοῦ ὑπερηφάνου καὶ τρομεροῦ τὴν θέαν Κοκκίνου Λιθαρίου, ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὸν σεισμόν, ἀλλ' ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν κινδυνεύουν ἀπὸ τὰ πελώρια σκέμπελα τὰ ὁποῖα ἐξετοπίσθη-

— Σεινοπρεπές ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν ἐν

τῇ Μητροπόλει τὸ μνημόσυον τοῦ ἀειμένου Γερμανοῦ. Ἐχοροστάτουν ὁ σεβ. Μητροπολίτης καὶ σ. ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας μετὰ πλήθους ἀρχιεπισκόπων καὶ ἱερέων. Ἐνωρὶς προσήλθεν εἰς τὸν ναὸν ὁ πρωτοπυργός κ. Θ. Π. Δηλιγιάννης, εἶτα δὲ πολλοὶ βουλευταὶ, ὁ κ. Ἰωάν. Παπαδιαμαντόπουλος, ὑπασπ. τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, πολιτευόμενοι, καὶ ἄλλα ἐκλεκτὰ πρόσωπα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

— Ἀπεβίωσεν ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβυτὴς τῆς Αὐστρίας βραβὺς Κόζεκ καὶ ἐτάφη ἀποδοθεῖσων αὐτῷ τιμῶν ὑπουργοῦ.

— Οἱ φοιτηταὶ διανυκτερεύσαντες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐξήλθον τοῦ Πανεπιστημίου. Τὴν παρελθούσαν ὁμοῦ Παρασκευὴν εἰς ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου διοργάνωσαν διαδήλωσιν καὶ ἦλθον εἰς συμπλοκὴν πρὸς τὸν στρατὸν καθ' ἣν ἐφρονεῦθη ὁ ἀτυχὴς μαθητὴς τοῦ γυμνασίου Χρύσανθος Βαρότος τυχαίως διερχόμενος, παρ' ὀλίγον δὲ ἐφρονεῖτο καὶ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Μαζαρκάρης.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Χρυσοσπηλαιώσεως ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑπειρωτῶν ἡ ἐορτὴ τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου εἰς ἣν προσήλθον πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἑπειρωτῶν. Πανηγυρικὸν λόγον πλήρη αἰσθημάτων πατριωτικῶν ἐξεφώνησεν ὁ κ. Α. Μελάς. — Ἐν Πάτραις ἐπανηγουρίσθη ὡσαύτως ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, τὸν δὲ πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς κ. Εὐθ. Καλλιμάχας, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας τοῦ προέδρου εἰς ἣν μετέβησαν τὰ μέλη μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἀδελφότητος κ. Μπεράτης συστήσας εἰς τὰ μέλη τὴν πρόθυμον κατὰ τὴν τῶν συνδρομῶν ὅπως ἡ ἀδελφότης δυνήσῃ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας, αἵτινες ἐκάστοτε παρουσιάζονται. Μετὰ τῆς αὐτῆς λαμπρότητος διεξήχθη ἡ ἐορτὴ ἐν Αἰτωλικῷ, Ἀρτῇ, Αἰγίῳ καὶ Πύργῳ.

— ΕΚ ΛΑΡΙΣΣΗΣ γράφουσιν ἡμῖν τὰ ἑξῆς: Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν 17 τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου, ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα Ἑπειρωταὶ ἐτέλεσαν τὴν μνήμην τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Νεομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου μετὰ μεγάλης πομπῆς.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐγένοντο τὰ ἑγκαίνια τοῦ ἁγίου συστάτος ἐνταῦθα συλλόγου τῶν «Φίλων τοῦ Λαοῦ». — Σκοπὸς καὶ ὠφέλεια τοῦ ἄνω συλλόγου εἶναι ἡ διὰ νυκτερινῶν μαθημάτων οἷον ἱστορικῶν, θρησκευτικῶν, φυσικομαθηματικῶν, ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων καὶ ἐθνικῶν ἀσμάτων, τῆς μέσης καὶ δευτέρας τάξεως. Ὡς τόπος διδασκαλίας ἐρίσθη προσκαίρως ἡ αἰθουσα τοῦ ἐνταῦθα διδασκαλείου. Καθηγηταὶ δὲ οἵτινες θὰ διδάξωσιν εἶναι οἱ ἑξῆς: κ.κ. Ἰ. Ψαλτάκης καθηγητὴς Γυμνασίου, τὴν ἱστορίαν, κ. Ἀρ. Πολυχρονίδης τὰ θρησκευτικὰ σχολάρχης τοῦ Ἀ' Ἑλλ. σχολείου καὶ καθηγητὴς τοῦ διδασκαλείου, τὰ φυσικομαθηματικὰ ὁ κ. Κωνσταντίνου καθηγητὴς τοῦ διδασκαλείου, κ. Μπαμιέρος ἐθνικὰ ἄσματα καθηγητὴς τοῦ διδασκαλείου, καὶ ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους ὁ κ. Κασάρεϊος ἱεροφάτης τοῦ ναοῦ ἁγίου Ἀχιλλεῖου. Χ. Ζ.

— Ἀφίκοντο ἐξ Αἰγύπτου μεταβαίνοντες εἰς Σουδεῖν οἱ κ.κ. Λάζος Ρούσης καὶ Γούλας Μίσσιος, Δημήτρ. Δάνος ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ Κισινόδιον Ρωσίας, Δημ. Χ. Χαντζάρας ἐκ Ρωμουνίας διὰ Κουκούλιον, Ἀθ. Λιόντου ἐκ Ρωμουνίας διὰ Μανασσῆν, Ἀθ. Τσιμόπουλος ἐξ Ἀνατολῆς διὰ Λισαβέτσι, Γεώργ. Παπαθλάς ἐκ Ρωμουνίας διὰ Κράφι, ἐκ Βησσάνης τοῦ Πωγωνίου δι' Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Ματθαῖος Λογοθέτης, ἐξ Ἰωαννίνων δι' Αἰγίον ὁ κ. Δ. Λέντζος, ἐξ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης διὰ Γραμμένον ὁ κ. Στ. Βελογιάννης.

— Ἀφίκετο ἐκ Βησσάνης ὁ κ. Νικολ. Ράπτης, ἐκ Κρετσουνίστης ὁ κ. Γ. Κακαϊδῆς, ἐκ Ζαροβίνας ὁ κ. Ἰω. Κολιόπουλος, ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ζαροβίαν ὁ κ. Π. Νίκος, ἐκ Τσερνεσίου δὲ εἰς Βῶλον ἡ οἰκογένεια Γ. Φούφα.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Βουκουρέστιον ὁ ἱατρὸς κ. Σπ. Πατέλης προτιθέμενος νὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ καὶ εἰς Κόνιτσα ὁ κ. Κ. Ἡγουμενίδης.

— Ἀφίκοντο δι' ὑποθέσεις των καὶ ἀναχωροῦν ἐπανορχόμενοι εἰς Βῶλον οἱ κ.κ. Α. Καταμύρας καὶ Ἀθ. Μπογάς.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Πρεβέζης ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν τῶν ἐορτῶν ὁ κ. Ἰω. Γκορτζῆς ἔμπορος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἱατρὸς κ. Παν. Μ. Μίνως μεταβαίνων εἰς Παρίσιος πρὸς εὐρύτεραν ἐκπαίδευσιν.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ Κονίτης ἀρτοποιὸς Γ. Τσάκας.

— Ὁ ἐν Φλαμπουράτῳ ρωμουνόδιδάσκ. Νικολ. Κελέφας ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν εἰς Αἰκατερίνην ὅπου μετετέθη.

— Ὁ κ. Φίλιππος Λάππος Ἑπειρωτὴς διορισθεὶς πρὸς ἐν ἐν Κωσταντῇ ἀπέρχεται αὐριον εἰς τὴν θέσιν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει τηρήσει ἀμείωτον τὸ ἐθνικὸν γόητρον καὶ θὰ τιμήσῃ καὶ τὸ ἡπειρωτικὸν ὄνομα ὡς ἀντιπροσωπεύων ἄλλοτε τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς Δεδε-ἀγάς πολλὰς παρῆσεν ἐθνικὰς ὑπηρεσίας. Μετὰ ταῦτα ἐφόδια ἀπερχόμενος εἰς τὴν νέαν θέσιν, διακρινόμενος πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν ἀναντιρρήτως θὰ ἐπισύρῃ ἐνωρὶς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐν Κωσταντῇ ὁμογενῶν, οἵτινες ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Λάππου εἶδον τὴν

εὐρωσὶ πρόθυμον καὶ ἀξιοπρεπὴ ἀντιπρόσωπον τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως. Χαίροντες σφίγγομεν αὐτοῦ τὴν χεῖρα εὐχόμενοι καὶ εἰς ἄλλα νὰ ἀνέλθῃ τοῦ κλάδου τοῦτου ἀξιώματα.

— Μετὰ βαθύτατης θλίψεως ἀναγγέλλομεν τὸν ἐν Πρεβέζῃ συμβάντα θάνατον τῆς ἐριτίμου δεσποίνης Πηνελόπιδος Ἀριστοφάνου Κ. Ροῖζου, τὸ γένος Ἰ. Μπίτσιου, ἐξ Ἰωαννίνων. Ὁ θάνατος τῆς ἐναρέτου καὶ ὑπὸ σπανιωτάτων ψυχικῶν χαρισμάτων περικοσμουμένης κυρίας θὰ προσεγγίσῃ θλίψιν εἰλικρινὴ καὶ ἐγκάρδιον, οὐ μόνον εἰς ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς πολυπληθεῖς φίλους τῶν δύο οἰκογενειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτήν. Ἡ ψυχικὴ ἀγαθότης, τὸ ἐράσιμον τοῦ ἥθους, τῆς μορφῆς καὶ τῶν τρόπων τὸ ἐπίχαρι καὶ ὁ ἀνεξάντλητος θησαυρὸς τῆς ἀγάπης, ἣν ἔστρεψε πρὸς πάντας τοὺς συμπατριώτας, συγγενεῖς καὶ φίλους, καθίστανον τὸν οἶκον αὐτῆς ἐστὶν φιλοξενίας, ἣν τοῦ θανάτου τὸ σκότος ἀπέσβεσε καὶ ἐμψένεισεν, βυθίσας εἰς παντοτεινὸν πένθος τὸν λατρεύοντα αὐτὴν σύζυγον, τοὺς φιλοστόργους γονεῖς τῆς, πολλὰχὺς δοκιμασθέντας ἐν τῷ βίῳ, τὴν προσφιλεστάτην αὐτῆς ἀδελφὴν δεσποινίδα Νίκη, τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς τῆς Νικολάον, Σωτήριον, Γεώργιον καὶ Τάκην, οὓς ἅπαντας, στερουμένη τέκνων, ὑπεργάπα ὡς ἴδια τοιαῦτα καὶ τοὺς σεβαστοὺς θεοὺς αὐτῆς κυρίως Ἀδελφοὺς Μπίτσιου, δερματεμπόρους ἐν Πειραιεὶ, οἱς ἅπασιν, ἀπευθύνοντες ἐγκάρδια συλλυπητήρια, ἐπικαλοῦμενοι δι' αὐτοὺς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν, ἥτις μόνη δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν ἐγκατέρησιν πρὸ τοιοῦτου ὀδυνηροῦ πλήγματος.

— Τὴν 16 Ἰανουαρίου ἐτελέσθη ἐν Πρεβέζῃ δημοτελῶς ἀρχιερατικὸν μνημόσυον τοῦ αἰμνήστου Γεωργίου Κονεμένου βέη, ἐντολῇ τῆς ἐν Κερκύρᾳ διαμενοῦσης χήρας Σεβαστῆς τὸ γένος Ἀριστάρχη, ὁ καλὸς κόσμος σεβόμενος τὴν μνήμην τοῦ ἀνδρός, ὅστις διαφοροτρόπως ἐνηργήτησε τὴν πατρίδα τοῦ αὐτοῦ, συνέφρυσεν ἄλλοις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ δὲ ὑπεψία τοῦ αἰμνήστου Κονεμένου κυρία Πηνελόπη Δ. Σκέφερη ἐδέχθη τὰ συλλυπητήρια ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. Ὁ αὐτοῖσι παρεπιδωκὴν δικηγόρος κ. Νέστωρ Γεωργίτης ἐξεφώνησε καλλιπῆ ἐπιμνημόσυον λόγον.

— Τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελεύτησεν ὁ ἐκ Ζουδεῶν καὶ ἐν Ἰωαννίνοις ἐγκατεστημένος φαρμακοποιὸς Μιχαὴλ Λαμπρινός. Τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ἠκολούθησε σύμπασα ἡ πόλις συμμεριζομένη τὸ πένθος, ὅπερ ἐπλήξε τὴν οἰκογένειάν του εἰς ἣν καὶ ἡμεῖς ἀποστελλόμεν τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ ἀνεπανορθώτῳ τούτῳ ἀτυχίματι.

— Μετὰ λύπης μαυνόμενοι ὅτι ἐν Δελβινάκῳ τοῦ Πωγωνίου ἐτελεύτησεν ἀνὴρ καλὸς καὶ χρηστὸς ὁ Ζήσης Παπαδόπουλος πατὴρ τοῦ ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ κ. Β. Παπαδοπούλου δν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα ἐπὶ τῷ ἀτυχίματι τούτῳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Χ. Τρίκαλα κατὰ παραδρομὴν δὲν σὰς ἀπεστάλη τὸ φύλον· σὰς ἀποστέλλομεν δὲ ὅλα ταχυδρομικῶς. — Μ. Γεωργ. Βουκουρέστιον· οἱ ἀδελφοί Χαῖτα μᾶς ἔμβασαν συνδρομὴν σας καὶ λαμβάνετε ταχυδρομικῶς φύλλα ἀπὸ 15 Σβρίου· σὰς εὐχαριστοῦμεν δὲ διὰ προθυμίαν πρὸς ὑποστήριξιν «Φωνῆς». — Ἀνδρ. Α. Γαστούνη· σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ στείλατε μᾶς συνδρομὴν· σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ προθυμίαν σας· ἐάν θέλητε νὰ σὰς ἀποστείλωμεν καὶ τὰ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πέμπτου τούτου ἔτους θὰ στείλητε δρ. 8. — Ἰω. Χ. Π. Κάρον· Ἡμερολόγιον σὰς ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς ἀλλὰ τί θέλετε νὰ σὰς στείλωμεν περὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων; βιβλία ἢ εἰκόνας; γράψατέ μας καὶ προθύμως θὰ σὰς ἀποστείλωμεν.

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΤΗ: 25ῃ ΔΕΚΕΒΡΙΟΥ
ΕΝ Τῷ ΝΑῷ ΤΗΣ ΕΚΚΛ. Ρ'ΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΥΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΒΟΡΟΠΟΥΛΟΥ
(Ἐκ τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου).

«Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις νεύδοκίᾳ». (Λουκ. 6' 14).

Ὁ ἀγγελικὸς οὗτος ὕμνος, Σεβασμιώτατε ἱεράρχα καὶ φιλόχριστον ἀκροατήριον, εἶναι ἡ πρώτη ἐπὶ γῆς χαροποιὰ ἀγγελία, δι' ἧς ἀγγέλλεται οὐρανὸς ἐν τῇ πληρώσει τῆς προαιωνίου βουλῆς τοῦ Θεοῦ· εἶναι ὁ ὕμνος, δι' οὗ φανεροῦται ἡ ἀπειρος τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνία καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ ἀμώρτωλον γένος.

«Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ» ψάλλουσιν οἱ ἄγγελοι καὶ ἡ ἀπ' αἰῶνος διατεταραγμένη εἰρήνη τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαθίσταται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ ἐν τῷ πενιχρῷ τῆς Βηθλεὲμ σπηλαίῳ. Ἐνταῦθα Μήτηρ Παρθένης ἵσταται καὶ θαυμάζει τὸ παράδοξον θαῦμα τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ. Σήμερον δὲ ἡ ὀρθόδοξος ἡμῶν ἐκκλησία, ἐορτάζουσα τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος, ἀνοίγει τοὺς πνευματικούς αὐτῆς θησαυροὺς καὶ πληροὶ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως τὰς καρδίας τῶν πιστῶν. Σήμερον ὁ νεότης τῆς δικαιοσύνης ἤλιος, διὰ τῶν χρυσῶν αὐτοῦ ἀκτίνων καταυγάζει ἅπα-

σαν τὴν οἰκουμένην. Σήμερον δεαλύεται τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, διασκεδάννυνται τὰ νέφη τῆς ἀπιστίας. Σήμερον χαρὰν μεγάλην κηρύττει ἄγγελος εἰς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βηθλεὲμ ἐκπεφιδισμένους ποιμένας. Χαρὰν μεγάλην χαίρουσιν οἱ ἄγγελοι βλέποντες τὸν φωτεινὸν ἀστὲρα καὶ σκιρτῶντες βαδίζουσι τὴν πρὸς τὸ σπήλαιον ὁδόν, ἐνθα εὐρίσκουσι τὴν Παρθένον Μαριὰμ, ἔχουσαν ἐν ἀγκάλαις τὸν πρὸ αἰώνων ἀναμεινόμενον Μεσίαν τὸν ἀχώρητον τὸν ἐν ταῖς χερσὶ αὐτοῦ τὸ σύμπαν κατέχοντα. Ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπέλθῃ ἡ χαρὰ εἰς τὸν κόσμον διότι ἐτέλει ἡ θλίψις, ἐν ἀπογνώσει. Ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀκούσθῃ ὁ ὕμνος «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ» διότι τὸ ὄνομα τῆς Θεότητος εἶχε παραμορφωθῇ καὶ ἡ ἀλήθεια λατρεῖα εἶχεν ἀλλοιωθῇ. Αἱ ἐπαγγελίαι τῶν πατριαρχῶν, ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, αἱ προφητεῖαι τῶν προφητῶν, τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων δὲν ἠδύναντο νὰ φέρωσι τὸ ποθεύμενον ἀποτέλεσμα· ταῦτα πάντα ἐχρησμεύσαν μόνον ὡς προαγγέλματα, ὡς παιδαγωγοί, ὡς ἀστὲρες μικροὶ ὁδηγοῦντες πρὸς τὸν μέγαν πολικὸν ἀστέρα, ὅστις ἦτο ὁ μόνος ὁ δυνάμενος νὰ ὁδηγήσῃ τὸ κλυδωνιζόμενον τοῦ ἀνθρώπου σκάφος εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας. Ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ αὐτὸς ὁ Σωτὴρ, ἵνα ἐκνοποιήσῃ τὴν θείαν δικαιοσύνην καὶ συμβιβασθῇ τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν καὶ οὕτως ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Περὶ ταύτης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐλευθέρως τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν ἐκ ταύτης προελθόντων εἰς τὴν ἀγαθότητα ἀγαθῶν, προτιθέμενοι καὶ ἡμεῖς σήμερον ὀλίγα τιὰ νὰ εἰπώμεν, ἐπικαλοῦμεν τὴν εὐμενὴ ὑμῶν ἀκρόασιν καὶ ἐπιεικὴ κρίσιν.

Ἵνα κατανοήσωμεν, Σεβαστὴ διηγήρις, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλευθέρως τοῦ Σωτῆρος, ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καθ' ἣν νυξ ζοφερὰ ἐπεκράτει ἐπὶ τῆς γῆς. Τότε ἡ ἀνθρωπότης πλέυσεν ἐν τῷ πελάγῳ τοῦ σκότους, ἐπὶ λαιῶν ἀγωνιωδῶς κατὰ τῶν ἀγρίων τῆς διαφθορᾶς κυμάτων. Ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καθ' ἣν σύμπας ὁ κόσμος, ἀπολέσας τὴν ἰσορροπίαν, ἐφέρετο ὡς πλοῖον ἀνεμαρτίστον καὶ ἄνευ πηδαλίου ἐπὶ τοῦ μαινόμενου Ὠκεανοῦ, ἐφ' ὃ τὰ ἄγρια τῶν παθῶν καὶ τῆς πλάνης κυμάτα, μεθ' ὁρμῆς ἐγειρόμενα, αὐτανδρον ἠπέλκον τὸν καταποντισμόν. Τὸ Καπιτώλιον καὶ ἡ Σπείρη διήλθον τὴν ἐν τῷ κόσμῳ περίοδον αὐτῶν σχεδὸν ἀνωφελῶς· τὰ δὲ διάφορα φιλοσοφικὰ συστήματα συγκρουόμενα πρὸς ἄλληλα συνετρίβοντο καὶ ἐξηφανίζοντο ἄνευ πρακτικοῦ ἀποτελέσματος. Μόνοι δὲ οἱ δαιμόνιοι τῶν φιλοσόφων, ὑπερβάντες τὰ στενά τῆς ἐπικρατούσης φιλοσοφίας ὁρία καὶ ὑπεράνω τοῦ πολυθεϊσμοῦ ὑψωθέντες ἠδυνήθησαν νὰ προσεγγίσωσι πῶς πρὸς τὴν θείαν ἀλήθειαν καὶ νὰ διδάξωσιν ἀρχὰς ὑγιεινέρας τῶν ἄλλων φιλοσόφων. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι, μετὰ ὄντες ἀπηλλαγμένοι τῶν ἐπικρατουσῶν προλήψεων καὶ μὴ ἐννοήσαντες καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαπλώσωσι τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον καὶ νὰ ὁδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Οὐ μόνον δὲ τὰ βάρβαρα ἔθνη ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τότε πεπολιτισμένα, ὡς οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, ἐκλυθόοντο ἐν τῷ πολυθεϊσμῷ καὶ τῇ ἡθικῇ καταπτώσει. Ἀπαντα τὰ ἔθνη ἐξέκλιναν εἰς ἄτοπα καὶ παραλογα θρησκευμάτων καὶ οὐ μόνον φυσικὰς δυνάμεις καὶ πνεύματα ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους πληρεῖς ἐλαττωμάτων ἐλάτρευσαν. Ὁ Κικέρων, λέγει, ὅτι «αὐτὴ ἡ ἀλήθεια ὑπῆρξεν ἡ πλάνη, ὥστε καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ὁλέθριαις ἀντικείμενα οὐ μόνον τὸ ὄνομα τῶν θεῶν ἀπεδίδετο ἀλλὰ καὶ ἱερὰ τελετὰ καθιερύοντο». Ὁ ἀνθρώπος προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὕλην, ἐδεδρευετο ὑπὸ τῶν ἀγρίων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐνοστίκτων καὶ πολλὰς ἀπειδείκνυτο καὶ τῶν θηρίων θηριωδέστερος. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ σκληρυνόμενος, ἐδείκνυτο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνάξιος τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ οὗ ἔλαχεν ἄνωθεν. Ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 1' 29), ἦτο ἀνάγκη νὰ σαρκωθῇ αὐτὸς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα. (ἀκολουθεῖ)